

20
47da
október.

Bréf landshöfðingjans (til amtmannsins yfir suðr- og vestrundæminu).

Eptir að þér herra amtmadr með bréfi 13. apríl þ. á. höfðu skýrt, mér frá, að hreppstjórnir í Helgafellssveit hefðu, um leið og þeir sendu yðr vottorð hlutadeigandi sýslumanns um, að 150 rd. kornláns skuld, sem hvílt hefði á sveitinni væri borguð, farið þess á leit, að sveitin fengi uppgjöf á áföllnum vöxtum af skuld þessari, og látið allt yðr í ljósi um þetta málefni, var það borið upp fyrir ráðgjafanum fyrir Ísland og hefir hann 14. f. m. ritað mér á þessa leið:

„Um leið og þér herra landshöfðingi senduð hingað erindi amtmannsins yfir vestr- amti Íslands um að veitt yrði Helgafellssveit í Snæfellsnessýslu uppgjöf á vaxtaskuldum tæðrar sveitar af kornláni því, er henni var veitt af styrktársjóði Íslands árið 1861, hafið þér í þóknanlegu bréfi frá 8. júní þ. á. skotið því til nánari í hugunar, hvort ástæða mundi vera til að leita samþykkis alþingis til, að vextir þeir, er bæði Helgafellssveit, — en vaxta- skuld hennar segið þér, að rétt reiknuð mundi eigi nema meiru en 39 rd. 40 sk., — og 5 aðrir hreppar í nefndri sýslu eru í skuld um út af lánum, sem þeim voru veitt á nefndu ári, yrði gefnir þeim upp, en til vara, að Helgafellssveit verði veitt uppgjöf á 3 ára vöxt- um, eins og veitt var með konungsráðskurði 13. ágúst 1868 öðrum hreppum, er tóku þátt í láninu.

Af þessu tilefni skal þjónustusamlega gefið til þóknanlegrar vitundar, að meðan að eigi hefir verið sannað betr, en gjört hefir verið í ofan nefndu bréfi amtmannsins yfir vestr- amtinni, að Helgafellssveit sé eigi fær um að greiða vaxta upphæð þá er getið var, og sem í sjálfa sér er litill, alitr ráðgjafinn það áhorfsmál að leita samþykkis konungs til, að upp- hæðin verði gefn upp, enda hefir hans háttign, að því er snertir hreppa þá, er getið var í bréfi landshöfðingjans 25. nóvember f. á., þegar gjört út um málið með úrskurði þeim frá 24 febrúar þ. á. er yðr var kunngjörð 27. s. m. Þetta er hér með tjáð yðr herra amtmadr yðr til leiðbeiningar og til þess að þér kunngjörðið það hlutadeigöndum.

21
17da
október.

Bréf landshöfðingjans (til stíptisyfirvaldanna).

Í tilefni af því, að embættismaðr einn hafði sótt um að fá 200 rd. lán úr landssjóði, er endurborgaðist mánaðarlega af launum hans í 2 ár, svarað samkvæmt bréfi ráðgjafans frá 18. f. m., að þetta yrði ekki veitt, þar sem það samkvæmt 5. grein þopins bréfs 31. maí 1855 væri skilyrði fyrir því, að nokkuð væri galdið fyrir fram af embættislaun- um, að launin væru eigi meiri en 1000 rd., en embættismaðrinn hefði 1000 rd. árleg laun, auk 192 rd. viðbótar eptir lögum 26. marz 1870.

22
27da
október.

Bréf landshöfðingjans (til bæjarfógetans í Reykjavík).

Þeir 50 rd. að síðar viðbætti launabót eða alls 62 rd., sem með kansallibréfi 6. ág. 1839 voru lagðir til fangavardarins í Reykjavík af dómsmálasjóði Íslands, eru, eins og hr. bæjarfógetanum er kunnugt, eptir að breyting varð um stundarsakir á stöðu fangavardar- ins árið 1862, með bréfi dómsmálastjórnarinnar frá 13. júlí 1863 fyrst um sinn lagðir til lögregluþjónanna í Reykjavík til skipta meðal þeirra eptir nánari ráðstöfun bæjarfógetans,

1) Með konungsráðskurði þessum var Neshreppum innan og utan Ennis, Eyarsveit, Staðarsveit og Breiðavík- hreppi veitt fræstr í 2 ár, talinn frá 1. jan. þ. á. til að greiða skuldir þær, er hvíldu á þessum hreppum út af kornláni árið 1860, en áskilið var, að hrepparnir skyldu greiða árlega vexti af þessum skuldum 4 af hundr- aði. Af eldri bréfum um kornláusskuld þessa skal hér vísað til bréfa dómsmálastjórnarinnar 20. júlí 1864, 11. október 1865 og 15. ágúst 1868 í stjórntáttindum þeim, er bókmentafelagið hefir gefið út.